

en Uges Arbejde? Men der er et andet Punkt af den allerstørste Bigtighed. Naar den Mand, der talte fra protektionistisk Side, sagde, at hvis vi ikke havde Toldbeskyttelse mod Tysklands og Østerrigs Bomuldsvarer, maatte vore Fabrikanter enten lufte eller nedsætte Arbejdslønnen, saa gjorde jeg opmærksom paa, at vi aldeles ikke indføre vore Bomuldsvarer, hverken fra Tyskland eller Østerrig, hvor Arbejdslønnen er saa lav, men at vi indføre saa godt som alle vore Bomuldsvarer fra Frihandelslandet England, hvor Arbejdslønnen er højest, Arbejdstiden kortest, og hvor Prisen paa det færdige Produkt er billigst. I modsat Tilfælde vilde engelske Bomuldsvarer ikke kunne konkurrere over hele Verdensmarkedet. Dersom Arbejderpartiet holder paa, at Udviklingen skal gaa i den Retning, at Arbejderne saa en stedse større Andel i Arbejdets samlede Udbytte, saa forstaar jeg ikke Logikken i den Tale, der er ført her i Salen angaaende det gavnlige i Toldbeskyttelsen i Forbindelse med Arbejdernes Interesser. Naar man tager England og ser, at der er Arbejdslønnen højest, Arbejdstiden kortest og Prisen paa det færdige Produkt lavest, saa have Arbejderne der naaet den højeste Andel i Arbejdets samlede Udbytte. Og naar Arbejdslønnen i Tyskland er usælt lav og Prisen paa det færdige Produkt høj, saa have Arbejderne der naaet en meget ringe Andel i Arbejdets samlede Udbytte. Idealet er med andre Ord ikke at søge Syd paa i Tyskland og Østerrig, men Idealet er langt snarere at søge Vest paa i England.

Det ærede Medlem nævnedes endnu, at han havde været i London og fundet „blege Kinder“ og megen Nød der. Maa jeg gøre opmærksom paa, at første Gang jeg i det hele taget udsendte et Skrift om Toldspørgsmaalet, fremdrog jeg netop den Nød, der fandtes i England. Jeg havde gennem personlig Erfaring set Forholdene der, og første Gang jeg traadte offentlig frem paa Toldspørgsmaalets Omraade, fremdrog jeg sorgelige Billeder derfra. Men det gaar ikke an at sammenligne den nuværende Nød i England med den nuværende Bølsand; hvis man vil have en rigtig Dom over Forholdene, maa man sammenligne den nuværende Nød med den Nød, der herskede, da det protektionistiske System blev styrket. Og hvis man sammenligner Nøden nu med Nøden under Frihandelskampen i Tyrerne, da der var Hungerensnød over hele England, Skotland og Irland, da Arbejderne i Tusindvis drog gennem Gaderne og sang Salmer og ikke sjældent døde af Sult, medens de sang, saa maa man være blind, naar man ikke vil

indrømme, at der er en aldeles umadelig Fremgang fra den Gang til nu. Og hvis nogen vil sige: Ja, det er let nok for Dem at sige, men kan De føre Bevis derfor? — saa vil jeg fremlægge et Bevis af Arbejdernes eget Organ. Jeg vil ikke komme tilbage til de Fremstillinger, „Social-Demokraten“ har givet af Karl Marxs og Friedrich Engels' Beskrivelser af Nøden i England, men tage et Vidnesbyrd fra den allersidste Tid. Der blev ifølge „Social-Demokraten“ i 1895 afholdt et internationalt Teksstilarbejdermøde i den belgiske By Gand. Paa dette Møde var der repræsenteret 142,000 organiserede engelske Teksstil-Arbejdere. Der var Vævere, Spindere, Spolere, Arbejds mænd, i alt, som sagt, delegerede for 142,000. Og hvad tror De nu, mine Herrer, at Arbejdernes Talsmænd erklærede i Folge „Social-Demokraten“'s eget Referat af disse Forhandlinger? Disse Teksstilarbejderes Repræsentanter sagde: „Vor faglige Forening har aldrig nogen Sinde været rigere, friere eller mere oplagt til Kamp end nu.“ Jeg tror, det er et Vidnesbyrd under Sammenligningen mellem Fortid og Nutid, som maa have den mest afgørende Betydning for enhver, der vil se Sagen, som den ifølge Nutidens Kendsgerninger foreligger i Arbejdernes egen Belysning.

Med Hensyn til Forholdene her i Danmark have vi i Toldkommissionens Betænkning faaet mange Forklaringer fra en enkelt Industri, som jeg særlig har Kendskab til, nemlig fra Konfektionsindustrien, Tilvirkning af Raaber og andre Klædningsstykker. For et Aarstid siden paabegyndte mit Firma en en gros Fabrikation i denne Branche, og jeg maa sige, at jeg blev uhyggeligt tilmode ved at se, hvordan Forholdene ere inden for dette Fag, hvor lav Lønnen er særlig for de kvindelige Arbejderes Bedkommende. Stofferne tilføres i Forretningslokalerne, derefter gaa de ud til hundreder af forskellige Sytuer rundt omkring i Byen. Enkelte beskæftige sig med billige Stoffer, andre med mellemfine og atter andre med de fineste Varer. Disse Sytuer ser man aldrig noget til; det er luttede Bøger for os som Arbejdsgivere. Man har en Mand i Spidsen for Afdelingen, han lader Stofferne tilføres og uddele. Naar man spørger om, hvorledes Lønnen er for disse Systerer, faar man Sønningsstater opgivne, som forekomme mig ligefrem at være uhyggelige. Naar man saa af Toldkommissionens Betænkning ser, at man i Tyskland endog er naaet ned til Halvdelen af den usle Løn, vi betale her i Danmark, maa jeg sige, at der her er et Omraade, hvor man hurtigst mulig trænger til